

Balgfreds (Wille) skal jeg bemærke, at jeg vedblivende maa fastholde, at det ikke behøver at være saa, at Thinget ved at gaae ind paa Medsættelsen af et Udvalg nu giver tilkjende, at det vil gaae ind paa hele det store Apparat, som ligger i disse Wændringsforslag. Derimod kan Thinget meget godt gjøre det, derved givende tilkjende, at det, inden en Afstemning foreligger over disse Punkter, og navnlig for at forhindre en Afstemning for Diebliffet, hvorved et uheldigt Resultat let kunde komme ud, ønsker at vinde Tid til en moden Overveielse af, om der er rigtigt, hvad de 36 Forslagsstillere sige, at disse Wændringsforslag bør findes i denne Lov, eller om det er urigtigt, og om de altsaa bør tages bort. En saadan Tid til moden Overveielse troer jeg behøves, og jeg skal derfor vedblivende tilraade det høie Thing at stemme for et Udvalgs Medsættelse.

Formanden: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Balgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wille: Det var nødvendigt for mig at viise det ærede Medlem for Odense Amts 4de Balgfreds (H. C. D. Müller) noget tilbage, paa ingen Maade at tilbyde ham min Understøttelse, — jeg er vis paa, at han ligesaa lidt vil faae nogen Understøttelse fra andre Medlemmers Side, som han vil faae det fra mig — og jeg maa nu gjøre ham opmærksom paa en Feil til, som han gjorde sig skylbig i. Det ærede Medlem har, — efter hvad han baade sidst og forrige Gang udtalte —, forundret sig over „den lange Liste“ af Wændringsforslag, som ere fremkomne fra Nesten af det forrige Udvalg. En saadan Uvidenhed bør egentlig ikke gaae upaatait hen. Det ærede Medlem har den Forpligtelse, naar han vil fælde en Dom over Listens Længde eller Skfelængde, at sammenligne den med den Betænkning, som forelaa ifjor, og dersom han havde gjort sig denne Uleilighed (H. C. D. Müller: Jeg har læst den!). Saa det ærede Medlem har gjort sig den Uleilighed; ja saa maa han have læst paa en daarlig Maade, som man ellers kun pleier at anvende overfor

Bibelen, thi det er umuligt at have læst den tidligere Udvalgsbetænkning, uden at have seet, at de Forslag, som ere komne frem taar, ere mindre talrige end de Forslag, der fremkom ifjor, og det af den simple Grund, at nogle af dem ere blevne accepterede af Ministeriet. Thinget — nemlig de Medlemmer af Thinget, og det er heldigvis de fleste, som have gjort sig den Uleilighed at see det ordentlig efter — har altsaa fulkommen godt vidst, hvor mange Wændringer vi maatte stille; det er kun de samme Wændringsforslag, der forelaa ifjor, forsaavidt ikke Loven har optaget dem i sig.

Berg: Det ærede Medlem der nu satte sig, søgte at gjøre gjældende, at naar man lader Fristen for Wændringsforslags Indgivelse gaae forbi, uden selv at stille Wændringsforslag, have de vedkommende Medlemmer dermed godkjendt Lovforslaget i den Skikkelse, det vilde kunne faae ved Afstemningen af de Wændringsforslag, et Udvalg maatte kunne fremsætte. Jeg vilde, selv uden personlig at være indblandet i denne Sag, føle mig beføiet til at nedlægge Indsigelse imod en saadan Doctrin. Ifjor forelaa der en Betænkning med en Række Wændringsforslag, som man vidste ikke vilde faae nogen praktisk Betydning. Man vidste, at Lovforslaget ikke vilde kunne komme til 2den Behandling, endfige gaae videre, og hvad skulde saa bevæge Folk til at spille deres Tid paa at gennemgaae hele Apparatet? Jeg vil i den Henseende forbeholde mig at benytte min Tid og Leilighed, som jeg anseer det for bedst, til at føre det igjennem, som jeg anseer for at være rigtigt. Dernæst er det jo, selv om man havde maattet gaae ind paa Noget ifjor, dermed ingenlunde sagt, at man har billiget dette som Noget, der i og for sig er godt, men kun som det, man efter Omstændighederne maatte antage for det Bedste, man da kunde opnaae. Det var mig ikke saa klart ved første Behandling, som det heldigvis nu er, at der, siden der er skeet nye Valg — og det er unagtelig en Kjendsgjerning, som man altid maa søge at drage Nytte af, for hvad man vil sætte igjennem — er en større Til-